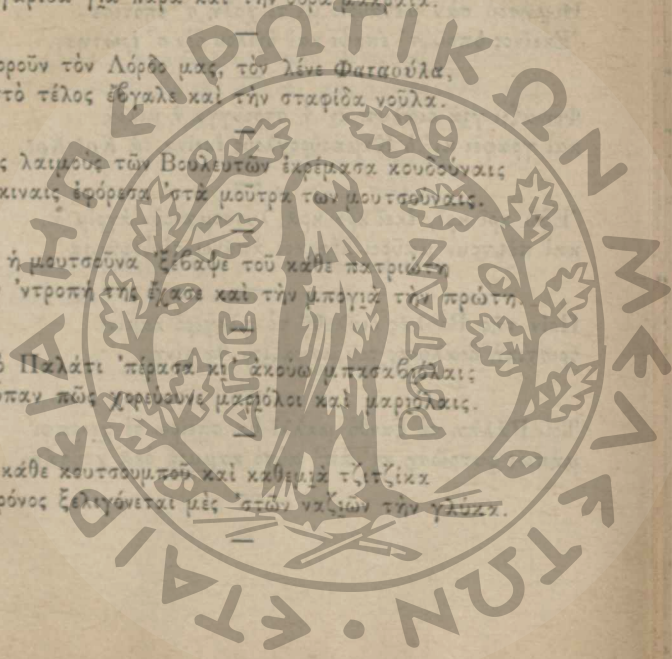

Ντουντούκαις μου, τζίτζικαις μου, καὶ σῆς, Βασιλικοί μου,
κι' ἐγὼ γι' αὐτὸ τὸ πᾶ ντὲ κᾶτρ πουλῶ καὶ τὸ βρακί μου.

Ἐμεῖς κι' ἂν ἐφαλήραμε, μὰ γιὰ χοροὺς ἔσοδεύουμε,
κι' ἔμνη τούς τρώμε τὸν παρᾶ, ἔμνη τούς κοροῖδεύουμε.

Μεγάλη 'στὸ Παλάτι μας κυτῶ ἐτσιμασία
κι' ὅλοι μου λέν ὁ Βασιληᾶς πῶς πάει 'στὴ Ρωσία.

Φεύγουν γιὰ τὴν Πετρούπολι Βασιλικά μπαούλα
καὶ μένομε 'στὸ ἔλεος τοῦ Λόρδου Φαταούλα.

Δὲν εἶναι κι' ἄλλος Βασιληᾶς νὰ κἀνη τὸν γκιουλέκα,
ἐδῶ νὰ μένη μὴ φορᾶ κι' νὰ μᾶς φεύγη δέκα.

Τοῦρ μπαλανσέ... χορεύετε μικρὰ μεγάλα ζεύγη...
γιὰ τὴν σταφίδ' ἀναχωρεῖ, γιὰ τὴν σταφίδα φεύγει.

Παντοῦ σταφίδα στρώσετε 'στους δρόμους νὰ περάση
νὰ πάη 'στὴν Πετρούπολι κι' ἐκεῖ γι' αὐτὴν νὰ δράση.

Ἐκεῖ θὰ τὴν ἔσοδεύουμε χωρὶς τὸ σύρε κι' ἔλα
ἂν μάλιστα κι' ὁ Βασιληᾶς φορέση φουστανέλα.

Ὡρα καλὴ κι' ἂς μὴν ξεχνᾶ τὴν σταφιδομανία
καὶ χαιρετίσματα πολλὰ 'στοῦ Τσάρου τὴν Ξενία.

Ὅλοι 'στους γάμους θὰ γλεντοῦν ποῖος 'λίγο, ποῖος πολὺ,
κι' ὁ Βασιληᾶς Σταφιδικά 'στὸν Τσάρο θὰ 'μιλῇ.

Μ' αὐτὴν τὴν παρακράτησι τὸν Τσάρο θὰ σκοτίση
κι' ἴσως ὁ Τσάρος 'στῆς γιορταῖς νὰ τὸν παρακρατήση.

Μπαμ μπούμ βροντοῦνε κανονιαῖς, ταρὰ τατάμ, τρουμπέταις,
κι' ὁ καψο-Θόδωρος μαδᾶ τῆς ἄσπραις του μπαρμπέταις.

Μάδα της, καψο-Θόδωρε καὶ τοῦ Μωρηᾶ πατέρα...
θυμήσου πῶς ἐπλάκωσε ἡ Καθαρὴ Δευτέρα.

Θυμήσου σὰν μεθαύριο μὲ τί χολὴ σ' ἐπότισε
'Εκείνος ὅπου σ' ἔπαψε καὶ διόλου δὲν σ' ἐρώτησε.

Φωνάζει γιὰ διάλυσι κι' ἡ στρουγγα ἡ μικρὴ
καὶ γράφει κι' ὁ Καμπούρογλους ἐκεῖνα τὰ Κρεῖ Κρεῖ.

Ἐδῶ κρεῖ κρεῖ, ἐκεῖ κρεῖ κρεῖ, λυσομανοῦν ἀγρίμια,
καὶ πέφτουν μαῦροι κόρακες ἀπάνω σὲ ψοφήμια.

Πρὶν τῆς Βουλῆς διαλυθῇ τὸ φλογερὸ καμίνι
ὀριστικὴ διάλυσις τοῦ μαγαζιοῦ θὰ γίνη.

Τοῦ Ράλλη τὸ ξανθὸ μαλλὶ θὰ σπείρω σὲ χωράφι
μήπως φυτρώση κι' ἀπ' αὐτὸ καμμιὰ ὀκᾶ χρυσάφι.

Τὸν Καραπάνο καθβαλῶ γιὰ νὰ 'ψηλώσω 'λίγο
νὰ 'δῶ τὸν Τόρυ Σώλσθουρυ, νὰ 'δῶ καὶ τὸν Οὐίγο.

Τὸν Καραπάνο καθβαλῶ νὰ 'δῶ καὶ τὸ Παρίσι
ν' ἀκούσω κάθε δανειστὴ πῶς θὰ μᾶς σκυλοβρίση.

Ἦλθαν καὶ τὰ νικέλια μὲς 'στὴ χαρὰ μας τούτη...
μωρὲ χαρὰ 'στους θησαυροὺς καὶ 'στὰ καινούρια πλούτη!

Ἦλθην καὶ τὰ νικέλια... ψυχὴ μου πῶς γηαλίζουν
κι' ἀπὸ τὸ 'πίσω μέρος των ὁρῶ δάφναις τὰ στολίζουν.

Κι' αὐτὰ μὲ δάφναις στέψετε ἀπὸ τὰ περιδῶλη
καὶ ρίχνετε νικέλια 'στῆς μάσκαις γιὰ φασόλια.

Ἀσημικὸ 'πλημμύρησε, βαρεῖτε τὰ λαγούτα,
κι' ἂς γίνη μία Τράπεζα Σταφιδικὴ μὲ τούτα.

Βαστάτε με μὴν τρελλαθῶ... κι' ἐγὼ μὲ τὰ νικέλια
πετροβολῶ τὸν Λόρδο μας ὡς ἔξω 'στὴν Δεκέλεια.

Ὅπ! ὅπ! τὰ πόδια πῶς 'ψηλά, καὶ μὲς 'στὰ βρωμοκάλα
κάθε παλῆα πετάξετε καὶ πρόστυχη δεκάρα.

Κυττάζω τὴν Καμήλα μας τὴν κουρελοῦ καὶ δόλια
καὶ ρίχνω 'στὸ Ρωμαῖκο τὰ βρωμερὰ της τσόλια.

Βάζω μούτσουνα σκελετοῦ 'στὰ μούτρα μου τὰ κρύα
καὶ 'στῆς μουφλούζικης Βουλῆς πηδῶ τὰ θεωρεῖα.

Ἐ! Ἐ! κουρέλια γύρω μας!... Ἐ! Ἐ! τί μασκαραδέι,
ὅπου γλεντοῦν μὲ δανεικοὺς κι' ἀγύριστους παραδέι.

Ἐ! Ἐ! τί ψευτονούμερα καθένας ἀρδεύει
καὶ ἄντερὰ μας πῶς πολὺ τὸ πᾶ ντὲ κᾶτρ ἀδεύει.

Ἐ! Ἐ! μεγάλα μούτσουνα κι' Ἑλληνικὴ ἀφέλεια...
ἀπὸ τὴν πείνα φαίνονται κι' ἐκεῖνα σὰν νικέλια.

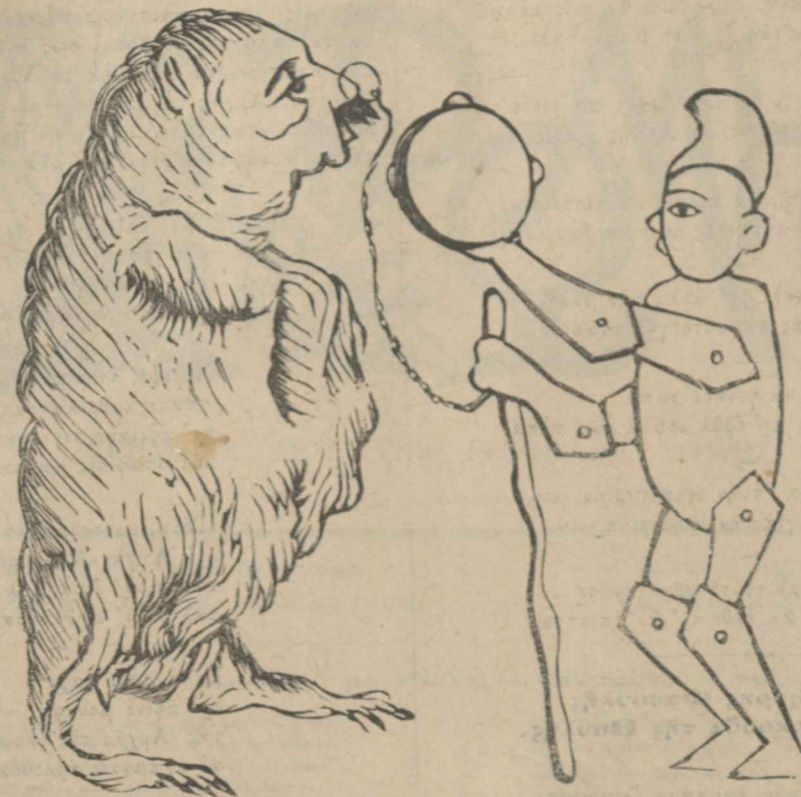
Ἐ! Ἐ! πανεξοχότητες καὶ τοῦ πετσιοῦ μας σκνίπες...
ἄλλοι γλεντοῦν γιὰ τῆς χαρᾶς κι' αὐτοὶ γλεντοῦν γιὰ λυπη.

Παράσημα 'στους κλέφταις μας πολύτιμα κι' ἀνώτερα
νὰ τοὺς φιλοτιμήσετε νὰ κλέψουν περισσότερα.

Ἐ! Ἐ! χορεύτραις νηστικαῖς, ποῦ παρακαλλωπίζονται
καὶ τὰ παχειὰ των ντεκοτὲ κι' οἱ σκύλοι τὰ λιμπίζονται.

Ἐ! Παρθενῶνες ξακουστοὶ καὶ μαρμαρένια μέρη,
ποῦ τὰ δοξάζει σήμερα ἡ καθεμία Μαίρη.

Ἐ! Ἐ! κι' ἡ κόρη τοῦ Διὸς Γαλλίδα κουβερνάντα
μὲ κάρταις Πάλλη καὶ Κοτζιᾶ σὲ μὴ πετσένια τσάντα.

Ἐ! κι' ὁ Σωκράτης ὁ παλῆς μὲ τὸ μονόκλ 'στὸ ματι
μασκαχενίζεται κι' αὐτὸς 'μπροστὰ 'στὴν Καρυάτη.

Ἐ! Ἐ! κι' ὁ Πλάτων λυγιστὸς 'στὰ τρυφερίτσια βγαίνει
εἰς ὅλων τῶν καρκακᾶν τάπρεμντι πηγαίνει.

Ἐ! Ἐ! καιροὶ ποῦ 'πέρασαν, Ἐ! Ἐ! καιροὶ ποῦ φθάνουν!...
τοὺς ἀθανάτους οἱ νεκροὶ βαλθῆκαν νὰ πιθάνουν.

Ἐ! κι' ἕνας σαχλοτίμιος, ἡ πρώτη μασκαρατά...
εἰς μὴ γωνιά μαζεύεται σὰν τὴν βρεγμένη γάτα.

Ἐ! ὅλοι πᾶν μαζί μαζί κι' ὁ κασιδιάρης χώρια
καὶ τούνοι βάρος ἡ τιμὴ, καῦμός καὶ στενοχώρια.

Ἐ! Ἐ! πολλοὶ περιέργει τὸν βλέπουν ἀπ' ἀγνάντια
καὶ λὲν πῶς τέτοιο κάρβουνο εὐρήθη 'στὰ διχαμάντια.

Ἐ! Ἐ! Προϋπολογισμός, ποῦ θάναι δίντε ντὲ
καὶ κάνει μόνο γιὰ σκηνὴ τοῦ Καρχηγιῶ-μπερντέ.

Βαπτίζεται εἰς τὸνομα τῆς δόξης μὴ κυρία
κι' ἀπ' ὅλους ὀνομάζεται Ρωμηῶν μουφλουζαρία.

Μὰ μοναχὰ Συμβιβασμὸ τὴν λείει ὁ κουμπάρος
κι' ἀρσενικὴ τοῦ φαίνεται κι' εἰς ὅλους δίνει θάρρος.

Ἐ! Ἐ! προφθάσετε, παιδιὰ, σὲ τούτα τὰ βαπτήσια
καὶ νὰ γιὰ μαρτυριάτικα νικέλια περισσια.

Ἐ! Ἐ! καὶ τὰ νικέλια, καλπομονέδα πρώτης,
ποῦ Νικοληδες τάδγαλε ὁ κάθε πατριώτης.

Ὅπ! ὅπ! βαρεῖτε τὰ βρολιά, κι' ἐγὼ, βρεῖ κουρελῆδες,
'στὰ κούτελά σας νὰ κἀλλῶ τοὺς νέους Νικοληδες.

Ἐστὴν τρίλλα τοῦ Καρναβαλιῦ καθὲς παρακωρίζεται
κι' εἰς ὅτι 'πὼ κἀνῶν σας νὰ μὴ μὲ συνερίζεται.

Κυρία Σεβασθήσους τοῦ Κόντε τῆς Κερκύρας
ποῦ τὰ παραξίλωσε μαζίσου ὁ Σωτήρας.

Δὲν πρέπει δὲ γιὰ τοὺς Ρωμηῶν καὶ τῶν πειράζεσαι,
νὰ πᾶς κι' ἄλλου γιὰ τὸ Θεὸ κι' ἐδῶ δὲ μᾶς χαράζεται.

Ἐ! Ἐ! ἔφαγαμε μὲ τὴν βρασὴ καὶ τὴν σκαρὴ καυτὰ
καὶ ἔβρασαμε καὶ ἔσκασαμε καὶ μὴ 'ρωτᾶτε γιὰ τὰ λῆλα.

Ἐ! Ἐ! ἄντρα καὶ τρικαντὰ καὶ κρόνη τοῦ καιροῦ,
ὅπου τὰ ρίχνουν κατὰ τῆς τῆδεμάτα χερσῶν.

Ἐ! Ἐ! χαρὰ μας ἑσπικὴ καὶ πλούτος κι' εὐτυχία
τὸν ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν ἂν τᾶχμα δοχεῖς.

Μας ήλθε κι' ή Σαρακοστή. πού γνώσι θά μας βάλει,
καί τώρα γιά τούς Βουλευτάς αρχίζει Καρναβάλι.

Τώρα κι' οί αντίμουτσουνοι θά πάνε 'στής πατρίδες των
σέ ψηφοφόρων στρώματα ν' άπλώσουν τής άριδες των.

Κι' άν ή σταφίδα ξεχασθή, μά πρέπει νά πιστευέται
πώς ό Μυλλόρδος καί γι' αυτήν θά διαπραγματεύεται.

Είς τόν χέρι τόν δαυλί καί 'στ' άλλο τήν βαλβίδα
πότε θά δρᾷ γιά δανειστάς καί πότε γιά σταφίδα.

Πίνετε σταφιδόκρασο γιά νά γενήτε τάπα
κι' έγώ μέ τοῦτο 'μέθυσα κι' όρθά κοφτά σᾶς τάπα.

Τόκα, παιδιά, κι' όψόμεθα 'στήν δεκαετηρίδα μου
καί πάρτε λεμονόκουπαις γιά τήν έφημερίδα μου.

Τό Καρναβάλι ξεφυχᾷ, καί τοῦτο παραγέρασε...
κανείς δέν έκατάλαβε κι' άν ήλθε κι' άν έπέρασε.

Ο άρκουδάρης Φασουλῆς μέ τήν 'Αρκουδα τής Βουλῆς.

Φ. — Χόρεψε, χαϊδεμμένη μου, καί κάμε 'λίγο κέφι,
χόρεψε, χαϊδεμμένη μου, καί σου κτυπῶ τόν ντέφι.
Σήκω ταῦτιά σου κι' άκουσε τόν ντέφι πώς βραεῖ,
νταγιάντα, ζηλεμμένη μου, νταγιάντα, μαλλιάρη...
Σέ καμαρώνει ό ντουναῖς, τό κόμμα σέ λατρεύει,
καί δείξε μας τόν νηστικό άρκουδί πώς χορεύει.
"Αφεριμ, άρκουδίτσα μου, όπου τά ξέρεις όλα...
είσαι πρωτομαστόρισα καί μαλλιάρη μαριόλα.
Καί τώρα, σέ παρακαλῶ, μέ τρόπο νά μας κάνης
πώς οδηγεί τά πρόβατα 'στή στρουγγα ό τσοπάνης,
πώς τρέμει μήπως άξαφνα σέ ξένη στρουγγα πάνε
καί τί μαρτύρια τραβᾷ σάν βλέπη νά σκορπάνε.
"Αφεριμ, τόκαμες κι' αυτό, κι' όλοι σου λέν σπολλάτη,
καί τώρα έλα δείξε μας, άρκουδα μου μουφλούζα,
τό κύριο Πρωθυπουργό πώς τρέχει 'στό Παλάτι
καί στέκει 'μπρός 'στό Βασιλῆά μέ τόν πόδι σουζα.
"Αφεριμ, τόκαμες κι' αυτό... καί τώρα ντέν μάς δείχνει
τό κύριο Πρωθυπουργό πώς τόν κονόνι ρίχνει,
πώς μόνο μέ νικέλια τούς δανειστάς πληρώνει
κι' ύστερα χάβει ξένοιστο παστιτσο μακαρόνι;
Μπραβο... 'στής τζιριντζάντζουλαις κανένα ντέν σέ φτάνει...
μά δείξε μας πώς εύκολα τόν άπαρτία κάνει
καί πώς τάρνιά ταιζονται μέ μόσχο καί κανέλα...
"Ιθαλα, χαϊδεμμένη μου... νά σέ χαϊδέψω έλα.
Γιά δείξε μας πώς τόν Μωρηᾷ γελᾷ μέ τόν σταφίδα,
πώς φέρνει Νομοσχέδια καί γράφει καί ξεγράφει,
καί πώς χορεύει έπειτα σ' εκείνο τόν βαλβίδα
κι' άφίνει κάθε σχέδιο νά κάθεται 'στό ραφι.
Μάσταλα, χαϊδεμμένη μου... μά δείξε μας καί τοῦτο
πώς δέκα περισσεύματα μάς 'βρίσκει 'στό μένουτο,
πώς θησαυρίζει 'στή στιγμή καί πώς ντέν έχει μετάλλο,
πώς δίνει μία 'στό καρφι καί μία εἰς τόν πέταλο.
"Ιθαλα, χαϊδεμμένη μου... μά δείξε μας κι' αυτό
πώς τόν 'Αντιπολίτευσι τοῦ παίξει τόν κρυφτό,

πώς μέσ 'στό καπνιστήριο μέ τρόπο μπαινοβγαίνει,
τό παρόλό της τόν βρακί πώς λύνει καί πώς δένει,
πώς καρτερεῖ τόν Βασιλῆά τόν Λόρδο μας νά παῖ
καί τής 'Αρχῆς τόν λουκουμά μέ μία μπουκιά νά
Μπραβο, νταρντάνα μαλλιάρη μέ τά 'ψηλά τρικά
σπίρτο μονάχο φαίνεσαι κι' όλα τά ξέρεις, όλα.

"Ελι, έλι, έλι,
έλι γιά μαζούρι...
χόρεψε καγκέλι
μέσ 'στό νταβατούρι.

Χόρεψε, σουρτούκα,
σπάσε καθε κάσσα
κι' άδειανή σεντούκα
καί σταφίδες μάσσα.

Πήδα, κουτσουπόλα
κι' 'Αγγλο-Μυλλορδέστα...
σάλτα κι' έγνα μόλα,
σάλτα κι' έγνα λέσα.

Γέλα κάθε χάχα
κι' άφινε μονάχα
τῆς 'Αρχῆς τῆς φλούδαις
σ' άχαμναῖς άρκουδαῖς.

"Ας τραγουδήσω κι' ᾤς χαρῶ... τοῦ χρόνου ποῖος τόν
άν σκάσουν κι' άλλαις κανονιαῖς ἀπό τόν Μπουλοτῆ
'Αρκουδαρέ μου μαλλιάρη, άφέντη μου κι' άφέντα,
τζέντλεμαν ύπερήφανη κι' ίπποτικέ κι' άπέντα,
ᾤς πᾶμε νά χορέψουμε καί 'λίγο παρακάτω
κι' ᾤς πάρωμε τήν βόλτα μας κι' ἀπό τόν Κομητά.

('Στό Κομητάτ' ό Φασουλῆς τήν μασκαράτα φέρνει
καί δίνει μιᾷ παραστάσι καί τόν βραβείο φέρνει.)

Εἰς αἱ δόλειαῖς ποικιλιαῖς, μέ άλλους λόγους ἀγγελιαῖς.

"ΕΣΤΙΑ" ή περίπυστος καί πολυχαϊδεμμένη,
όπου πρὸς πρόδον ὄργα καί στάσιμος δέν μένει,
ἀλλάζει σχῆμα καί μορφήν πρὸς τὸ κοινόν συμφέρον
κι' αἰφνης μεταμορφώνεται ἐν ἄλλῃν ἐδόμοττα
εἰς φύλλον καθημερινόν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων,
ὅπου θ' ἀφήσῃ εποχὴν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
Πολιτικῇ, κοινωνικῇ καί φιλολογικῇ,
ἀλλ' ὅπερ σπουδαιοτέρον τὸ φύλλον μὲ πένταρά,
οὐ μὴν θά βγαίῃ τακτικῇ, ἢ ἡ Περὶ οὐδὲ καὶ
κι' ἔτσι διπλὴ θά γίνεσθαι καὶ μέ τῆς δὴ ἀντάρα.

Τοῦ Βουσσακούλου "Οθωνος, πρώτιστον χρημικῶν,
ὅπου πο-έ τὰ λόγια του δέν πάνε τοῦ κακοῦ,
σπουδαιοτάτη συγγραφή περὶ ἀμπελοργίας
μέ πολυτίμους συμβούλους καί νέας ὁδηγίας.
Δραχμᾷ μονάχα τέσσαρας κοστίζει ἡ συνδρομή,
ἀλλ' ὅμως κι' ἀπὸ τσέπουρα θά βγάτετε ἄντα.

"Ο Φεξῆς ὁ ποσούτον πολυπερὸς ἐκδότης,
ὅπου μέ τὰ βιβλία ὀνομαστός κατέστη,
ἐκδίδει κατὰ τεύχη κι' ἄλλα βιβλίον πρώτης.
τὴν ΕΠΕΚΚΛΟΠΙΑΙΔΙΑΝ ΤΗΝ ΛΑΪΚΗΝ τοῦτέστι
μέ πλεοντον ἐπιστάμης καί γλαφυρῶν εἰκόνων...
τιμὴν ἐκάστου τεύχους δέκα λεπτά καὶ μόνον.

"Εκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προασταίου κοινοῦτος πολὺς.